

jfr. § 161, stk. 2, dog med en række ændringer, som i hovedsagen går ud på følgende:

1. Bortfald af regler om huslejestop m. v. i visse områder.

Ved ændringer i lovens § 106 udvides de områder, hvor reglerne i lovens kap. XVIII om indskrænkninger i adgangen til lejeforhøjelser m. v. (huslejestopet) ikke er umiddelbart gældende. Herefter kommer huslejestopet fremtidigt kun til at *gælde umiddelbart* i kommuner, hvis indbyggertal overstiger 9.000, eller hvori der findes bymæssig bebyggelse, som indgår i et med andre kommuner fælles byområde med et samlet indbyggertal af nævnte størrelse. Kommunalbestyrelsernes *adgang til* med $\frac{2}{3}$ majoritet at vedtage *at bibeholde* huslejestopet er dog fortsat opretholdt.

Den adgang, som kommunalbestyrelsen i kommuner med mellem 6.000 og 20.000 indbyggere hidtil har haft til at *vedtage ophævelse* af huslejestopet, ændres, så at dette kan bortfalde i kommuner (byområder) med indtil 30.000 indbyggere, såfremt kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ majoritet træffer beslutning herom.

Som følge af det almindeligt gældende opsigelsesforbud — der opretholdes i kommuner med under 9.000 indbyggere efter tilsvarende regler, som hidtil har været gældende i kommuner med indtil 6.000 indbyggere — medfører frigivelsen af husleje-fastsættelsen ikke, at en udlejer uden videre kan gennemtvinge lejeforhøjelser i allerede indgåede lejemål. Forhøjelser kan derimod ske enten ved genudlejning eller ved frivillige aftaler mellem udlejer og lejer i bestående lejemål, jfr. i øvrigt § 64, stk. 2.

2. Bortfald af reglerne om forbud mod sammenlægning af beboelseslejligheder m. v. i visse områder.

Hidtil har reglerne om forbud mod sammenlægning og nedlæggelse af beboelseslejligheder m. v. i lovens kap. XXII været gældende over hele landet, medmindre kommunalbestyrelsen traf beslutning om helt eller delvis at ophæve bestemmelserne.